

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl dne 18. 4. 2019 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dany Haňkové a přísedících Ing. Květuše Čelíkové a Zdeňky Myslivečkové

takto:

Obžalovaný

Petr Vlček,

narozený 5. 7. 1974 v Klatovech, trvale bytem Borka 33, Ondřejov, část Turkovice, okres Praha-východ,

je vinen, že

1) v přesněji nezjištěné době a na nezjištěném místě sepsal a dne 22. 12. 2015 přinesl do místa tehdejšího bydliště poškozené Jany Vlčkové, narozené 10. 2. 1988, v domě č. p. 296 v Komenského ulici v Odolena Vodě, okres Praha-východ, dopis, který uložil před vchodové dveře bytu poškozené, sám na něj poškozenou upozornil a předstíral tím, že je psán a doručen některým z jejích sousedů. Dopisem bylo sdělováno, že byl pořízen zvukový záznam nářku dětí, o které poškozená pečuje, a tím vyjádřeno podezření, že ona děti týrá, a pisatel hodlá záznam předat orgánu sociálně právní ochrany dětí a vyvolat tím jinou úpravu jejích poměrů k dětem, v jejímž rámci nebudou děti svěřeny do její péče, a takto obviněný jednal s úmyslem vyvolat u poškozené obavu z takového následku,

tedy

jinému vyhrožoval jinou těžkou újmu takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,

2) v přesněji nezjištěné době během podzimu roku 2015 za přesněji nezjištěných místních a časových okolností nainstaloval do telefonu používaného výhradně poškozenou Janou Vlčkovou, narozenou 10. 2. 1988, aplikaci zaznamenávající obsah vedených telefonátů jmenovanou, tuto

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

aplikaci bez souhlasu poškozené užíval s úmyslem využít takto získaných poznatků ve svůj prospěch jak v rámci trestního řízení vedeného proti němu, v němž je Jana Vlčková svědkem, tak i v řízení o případně vyvolané změně úpravy poměrů k jejich nezletilým dětem, záznam následně převedl do osobního počítače značky Hewlett Packard, model Omni užívaného poškozenou, odkud jej pak ve dnech 28. 12. a 29. 12. 2015 a v nezjištěné době v následujícím období nejpozději do 16. 1. 2016 distančně provedenou operací získal do své dispozice a poté, co se s obsahem telefonátů seznámil a zjistil, že je zaznamenán rozhovor poškozené s policistou Adamem Kuncem obsahující mimo jiné výzvu vůči Janě Vlčkové k podání vysvětlení a také zmínku o pravděpodobném odložení oznámení Petra Vlčka o jednání Jany Vlčkové, převedl záznam zmíněného telefonátu na CD nosič, který předložil dne 9. 2. 2016 Krajskému státnímu zastupitelství v Praze s podnětem k výkonu dohledu nad postupem Okresního státního zastupitelství Praha-východ vykonávajícího dozor jednak nad přípravným řízením, v jehož rámci je trestně stíhán, a jednak nad řízením, jímž bylo prověřováno jím podané oznámení na jednání poškozené Jany Vlčkové, a doplnil to poukazem na nepatřičný vliv poškozené na postup policejního orgánu jakož i nepravdivým písemným vyjádřením, že záznam mu vydala sama poškozená, což činil v domnění, že tím poškodí jmenovaného příslušníka Policie ČR v zaměstnání a Janu Vlčkovou v řízení vedeném o trestním oznámení podaném obviněným,

tedy

jednak v úmyslu způsobit jinému škodu prozradil tajemství, o němž se dověděl z telefonního hovoru, který nebyl určen jemu,

jednak získal přístup k nosiči informací a neoprávněně užil data uložená na nosiči informací a takový čin spáchal v úmyslu způsobit jinému jinou újmu nebo získat sobě neoprávněný prospěch,

čímž spáchal

ad 1) přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2) jednak přečin porušení tajemství dopravovaných zpráv dle § 182 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

jednak neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací dle § 230 odst. 2 písm. a), odst. 3) písm. a) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 230 odst. 3 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 24 (dvaceti čtyř) měsíců.**

Naproti tomu se podle § 226 písm. a) trestního řádu obžalovaný Petr Vlček, narozený 5. 7. 1974 v Klatovech, **zprošťuje obžaloby, která ho vinila spácháním zločinu loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že**

v době kolem 11:45 hodin dne 18. 3. 2016 v místě před rodinným domem č. p. 33 v Ondřejově, části Turkovice, okres Praha-východ, po předchozím slovním střetu s poškozenou Janou Vlčkovou, narozenou 10. 2. 1988, ji nezjištěným způsobem strčil do těla a tím ji narazil na tam stojící automobil, dále ji uchopil oběma rukama za krk, tiskl jí po přechodnou dobu hrdlo, nejméně dvakrát ji udeřil rukou do obličeje, což v doprovázel slovními urážkami, bolestivě jí manipuloval s pravou rukou a činil tak s úmyslem zabránit jí v odjezdu společně s nezletilými dětmi od jeho domu do místa bydliště vozidlem, což jmenovaná Jana Vlčková chtěla udělat, překonal její sevření klíčů, a ty jí vzal a z vozidla tovární značky JEEP RZ2AN1187 registrovaného na její osobu vyzvedl bez vážného důvodu z auta syna Vojtěcha připraveného

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

odcestovat s poškozenou s tím, že tak činil s úmyslem přimět Janu Vlčkovou k vydání jí držení klíčů,

a dále se zprošťuje obžaloby, která ho vinila přečinem krivého obvinění dle § 345 odst. 2 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že

dne 4. 2. 2016 v době kolem 9:00 hodin v domě č. p. 296 v Komenského ulici v Odolena Vodě s úmyslem vyvolat tím trestní stíhání poškozené Jany Vlčkové vzal bez jejího vědomí jí užívaný telefon značky Samsung, na něm vyhotovil krátkou textovou zprávu obsahující hrozbu oznámením sexuálního obtěžování jejich dětí, pokud nevezme zpět návrh na rozhodnutí o svěřeni dětí do střídavé péče, a tuto zprávu odeslal na jím užívanou telefonní linku, čímž vědomě předstíral nepravdivou skutečnost, že mu takovou zprávu poslala Jana Vlčková sama, po přijetí této zprávy na jeho telefon vyfotil displej telefonu s textem předmětné zprávy a následně dne 30. 3. 2016 oznámil na místním oddělení Policie ČR v Bartolomějské ulici v Praze 1, že je Janou Vlčkovou hrozbou jiné těžké újmy nucen, aby něco konal, tedy vydírán, ač si byl vědom nepravdivosti takového tvrzení, a přitom policejnímu orgánu předložil obsah zmíněné textové zprávy.

Odůvodnění:

1. V této trestní věci rozhoduje zdejší soud již podruhé, když rozsudek Okresního soudu Praha-východ z 28.8.2017, č.j. 1T11/2017-527 byl zrušen usnesením Krajského soudu v Praze z 29.11.2017, č. j. 1 T 11/2017-524.
2. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství Praha-východ podal dne 24. 1. 2017 obžalobu, která viní Petra Vlčka tím, že **1)** v přesněji nezjištěné době a na nezjištěném místě sepsal a dne 22.12.2015 přinesl do místa tehdejšího bydliště poškozené Jany Vlčkové, nar. 10.2.1988, v domě č.p. 296 v Komenského ulici v Odolena Vodě, okres Praha-východ, dopis, který uložil před vchodové dveře bytu poškozené, sám na něj poškozenou upozornil a předstíral tím, že je psán a doručen některým z jejích sousedů. Dopisem bylo sdělováno, že byl pořízen zvukový záznam nářku dětí, o které poškozená pečuje, a tím vyjádřeno podezření, že ona děti týrá, a pisatel hodlá záznam předat orgánu sociálně právní ochrany dětí a vyvolat tím jinou úpravu jejich poměrů k dětem, v jejímž rámci nebudou děti svěřeny do její péče, a takto obviněný jednal s úmyslem vyvolat u poškozené obavu z takového následku, **2)** v době kolem 11:45 hodin dne 18.3.2016 v místě před rodinným domem č.p. 33 v Ondřejově, části Turkovice, okres Praha-východ, po předchozím slovním střetu s poškozenou Janou Vlčkovou, nar. 10.2.1988, ji nezjištěným způsobem strčil do těla a tím ji narazil na tam stojící automobil, dále ji uchopil oběma rukama za krk, tiskl jí po přechodnou dobu hrdlo, nejméně dvakrát ji udeřil rukou do obličeje, což doprovázel slovními urážkami, bolestivě jí manipuloval s pravou rukou a činil tak s úmyslem přimět ji tím k vydání jí držení klíčů od jejího automobilu značky Jeep registračky značky 2AN 11 87 užívaného v té době poškozenou, fyzicky překonal její sevření klíčů, ty jí vzal a z vozidla bez vážného důvodu k takovému jednání vyzvedl z auta syna Vojtěcha připraveného odcestovat s poškozenou, a takovým jednáním jí způsobil drobné krvácivé odřenininy na dolním rtu a na hřbetu pravé ruky, **3)** v přesněji nezjištěné době během podzimu roku 2015 za přesněji nezjištěných místních a časových okolností nainstaloval do telefonu používaného výhradně poškozenou Janou Vlčkovou, nar. 10.2.1988, aplikaci zaznamenávající obsah vedených telefonátů jmenovanou, tuto aplikaci bez souhlasu poškozené aktivoval s úmyslem využít takto získaných poznatků ve svůj prospěch jak v rámci trestního řízení vedeného proti němu, v němž je Jana Vlčková svědkem, tak i v řízení o případně vyvolané změně úpravy poměrů k jejich nezletilým dětem, záznam následně převedl do osobního počítače značky Hewlett Packard, model Omni užívaného poškozenou, odkud jej pak ve dnech 28.12. a 29.12.2015 distančně provedenou operací získal do své dispozice a poté, co se s obsahem telefonátů seznámil a zjistil, že je zaznamenán rozhovor poškozené s policistou Adamem Kuncem obsahující mimo jiné výzvu vůči Janě Vlčkové k podání vysvětlení

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

a také zmínku o pravděpodobném odložení oznámení Petra Vlčka o jednání Jany Vlčkové, převedl záznam zmíněného telefonátu na CD nosič, který předložil dne 9.2.2016 Krajskému státnímu zastupitelství v Praze s podnětem k výkonu dohledu nad postupem Okresního státního zastupitelství Praha-východ vykonávajícího dozor jednak nad přípravným řízením, v jehož rámci je trestně stíhán, a jednak nad řízením, jímž bylo prověřováno jím podané oznámení na jednání poškozené Jany Vlčkové, a doplnil to poukazem na nepatřičný vliv poškozené na postup policejního orgánu jakož i nepravdivým písemným vyjádřením, že záznam mu vydala sama poškozená, což činil v domnění, že tím poškodí jmenovaného příslušníka Policie ČR v zaměstnání a Janu Vlčkovou v řízení vedeném o trestním oznámení podaném obviněným, 4) dne 4.2.2016 v době kolem 09:00 hodin v domě č.p. 296 v Komenského ulici v Odolena Vodě s úmyslem vyvolat tím trestní stíhání poškozené Jany Vlčkové vzal bez jejího vědomí jí užívaný telefon značky Samsung, na něm vyhotovil krátkou textovou zprávu obsahující hrozbu oznámením sexuálního obtěžování jejich dětí, pokud nevezme zpět návrh na rozhodnutí o svěření dětí do střídavé péče, a tuto zprávu odeslal na jím užívanou telefonní linku, čímž vědomě předstíral nepravdivou skutečnost, že mu takovou zprávu poslala Jana Vlčková sama, po přijetí této zprávy na jeho telefon vyfotil displej telefonu s textem předmětné zprávy a následně dne 30.3.2016 oznámil na místním oddělení Policie ČR v Bartolomějské ulici v Praze 1, že je Janou Vlčkovou hrozbou jiné těžké újmy nucen, aby něco konal, tedy vydírán, ač si byl vědom nepravdivosti takového tvrzení, a přitom policejnímu orgánu předložil obsah zmíněné textové zprávy, jeho jednání kvalifikuje státní zástupce jako přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst.1 trestního zákoníku, bod 1, **zločin** loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, bod 2, jednak přečin porušení tajemství dopravovaných zpráv dle § 182 odst. 2, písm. a) trestního zákoníku, jednak neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací dle § 230 odst. 2, písm. a), odst. 3), písm. a) trestního zákoníku, bod 3, přečin krivého obvinění dle § 345 odst. 2 trestního zákoníku, bod 4.

3. Obžalovaný popřel, že by se dopustil jednání, které je mu obžalobou kladena za vinu. K bodu 1) obžaloby uvedl, že předmětný dopis psali spolu s manželkou Janou Vlčkovou, jeho napsání plánovali někdy od 14. či 15. 12. s tím, že obžalovaný preferoval, aby byl dopis napsán rukou, než aby se tiskl. Obžalovaný potvrdil, že dopis napsal on vlastnoručně a Vlčková mu diktovala jeho obsah. V té době bydlela Vlčková v nájmu a nájemní smlouvu měla uzavřenou na jeden rok. V prosinci se rozhodla, že již v Odolene Vodě nechce bydlet, avšak se bála, že v případě ukončení nájmu bude muset platit sankci. Dopisem chtěla v paní Fofonkové (pronajímatelce bytu, pozn. soudu) vyvolat dojem, že situace Vlčkové je natolik nepříznivá, že po ní nebude požadovat zaplacení sankce za ukončení smlouvy a že jí současně vrátí kauci. Obžalovaný uvedl, že před napsáním dopisu mu nebyl znám obsah nájemní smlouvy. Fofonková se snažila Vlčkové vyjít vstříc a koncem prosince jí řekla, že jí nebude dělat problémy, když si rychle najde nové bydlení. Dalším důvodem, proč se chtěla Vlčková odstěhovat, bylo to, že potřebovala pro sociální úřad potvrzení o příjmu peněz za nájem, tj. že za nájem zaplatila 13 000 Kč, aby jí úřad peníze zpětně zaplatil. Nicméně u Fofonkové bydlela první dva měsíce na černo a tento doklad jí Fofonková nemohla dát. Fofonková vystavila Vlčkové potvrzení v lednu s dvou až tří měsíčním zpožděním. Obžalovaný vypověděl, že celé to byla vůči Fofonkové hra, s kterou Vlčkové pomáhal a vystupoval v ní proto, aby to celé působilo věrohodněji. Fofonkové uvedli, že obžalovaný pracuje v Německu a za Vlčkovou dojíždí jednou do týdne. V okamžiku, kdy si Fofonková pořídila fotografii dopisu a řekla, že bude situaci řešit na sociálce, Vlčková z celého plánu vycouvala. Někdy koncem ledna či začátkem února Vlčková prostřednictvím Viberu obžalovanému psala, že dopis proti němu použije a že si vše odnese. V předmětném bytě bydlí dodnes.
4. Svědkyně Jana Vlčková k bodu 1) obžaloby vypověděla, že poté, co dne 22. 12. 2015 uspávali s obžalovaným děti, přišel obžalovaný za svědkyní do pokoje s tím, že někdo t'ukal na dveře. Následně se šel podívat do kukátka a tvrdil, že před dveřmi zpozoroval stát muže menší postavy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

Dveře otevřel až po chvíli a na rohožce našel dopis napsaný na kartonovém papíru. Bylo to v době, kdy se Vlčková s obžalovaným viděli pro třech měsících poté, co svědkyně od obžalovaného dne 18. 9. 2015 odešla. Z obsahu dopisu, v němž bylo uvedeno, že svědkyně zanedbává děti, že děti křičí hlady, že je svědkyně ignoruje a znásilňuje a že o všem existují nahrávky, byla Vlčková zhrozena. V novém bytě bydlela teprve krátce a netušila, kdo by s ní mohl mít za tak krátkou dobu problém. Bylo to v období, kdy probíhalo opatrovnické řízení, a svědkyně měla strach, že by mohla přijít o děti. S dopisem šla svědkyně spolu s obžalovaným k sousedce, pronajímatelce jejího bytu, paní Fofonkové, která byla rovněž šokována a netušila, kdo mohl být autorem dopisu, neboť všechny obyvatele domu znala. Z důvodu strachu trávila svědkyně Vánoce u obžalovaného; vše se znovu řešilo až po Novém roce. Paní Fofonková říkala, že věc probrala s nájemníky v domě, ukázala jim kopii dopisu, kterou si pořídila, avšak nikdo se k sepsání dopisu nepřiznal. Originál dopisu měla svědkyně schovaný v pokoji pod oblečením, když najednou však zmizel; kopii měla u sebe stále paní Fofonková. Vlčková se s obžalovaným domluvila, že opětovně zajdou za paní Fofonkovou a oznámí jí, že Vlčková byt s ohledem na nastalou situaci opustí. Ještě na počátku roku věřila, že obžalovaný dopis nepsal. Hledali společně nový byt, svědkyně rovněž uvažovala o přestěhování se k obžalovanému či k přestěhování se do Německa. Vlčková popřela, že by obžalovaný sepsal dopis na její žádost. Popřela rovněž, že by se na sepsání dopisu domlouvali skrze aplikaci Viber či Facebook; k opisu komunikace ze dne 19. 12. 2015 v 21:26 hodin uvedla, že jde o uměle vytvořenou komunikaci, což obžalovaný již několikrát udělal. Svědkyně uvedla, že jednou na chodbě domu vyjádřila podezření, že dopis sepsal obžalovaný, rovněž paní Fofonková, s čímž se svědkyně ztotožnila, avšak i přes jí vyvíjený tlak na obžalovaného obžalovaný sepsání dopisu popíral. Při sjednávání nájmu bytu, jednala svědkyně sama bez obžalovaného s manželi Fofonkovými. Neměli ujednanou žádnou pokutu za předčasné ukončení nájemní smlouvy. Od doby, od které bydlela svědkyně v bytě, pobírala příspěvek na bydlení. Potvrzení o úhradě za nájem vystavila paní Fofonková svědkyně hned v den, kdy jí svědkyně peníze předala. Toto potvrzení potřebovala jako doklad na úřad. Zpočátku s tímto potvrzením měla problém, jelikož manželé Fofonkovi nechtěli byt pronajímat nikomu, kdo pobírá dávky. Poté, co je svědkyně seznámila s celou situací, jí potvrzení dali. V měsíci listopadu a prosinci 2015 potvrzení svědkyně nepotřebovala; potvrzením jí byla nájemní smlouva, kde bylo uvedeno, že svědkyně zaplatila na kauci 20 000 Kč a nájemné. Dle svědkyně tato situace mohla obžalovanému vyznít jako problém, svědkyně však nepožadovala od obžalovaného pomoc. Dopis v ní zanechal strach, že přijde o děti.

5. K bodu 1) obžaloby byla dále vyslechnuta svědkyně Fofonková, která vypověděla, že Vlčkové pronajala byt svého syna, smlouvu uzavřely v polovině listopadu, Vlčková se nastěhovala v prosinci. Podle smlouvy nemusela Vlčková v případě předčasného ukončení smlouvy platit sankci. O této možnosti s Vlčkovou ani výslovně nejednala. Byt chtěla Vlčková pronajmout na delší dobu, nebyl však problém, aby smlouvu ukončila dříve než tehdy, jak bylo sjednáno. Vztah s Vlčkovou popsala svědkyně jako bezproblémový. Vlčková společně s manželem (rozuměj obžalovaným), velmi rozrušeni, přinesli svědkyni ukázat dopis, který měli najít na rohožce. Obžalovaného představila svědkyni Vlčková, že přijel za dětmi na Vánoce z Německa, kde pracuje. Svědkyně si předmětný dopis nechala a Vlčkové pořídila kopii. Svědkyně byla jeho obsahem zaskočena, jelikož obsah dopisu působil dojmem, že ho psal někdo znalý místních poměrů v domě, avšak se všemi sousedy vycházela svědkyně dobře. Obžalovaný tvrdil, že dopis přinesl nějaký pán, který zazvonil a pak jej nechal před dveřmi. Při druhé návštěvě Vlčkové s obžalovaným Vlčková uváděla, že chce nájem ukončit, že se v bytě necítí dobře a má pocit, že jí sousedé sledují. Vzhledem k tomu, že bylo Vlčkové v dopise vyhrožování odebráním dětí, nabídla svědkyně, že její známá pracuje na sociálce a mohla by Vlčkové s touto situací vypomoci; vyloučila, že by sama se sociálkou ohledně dopisu jednala. Svědkyni se zdálo zavádějící, že společně manželé svědkyni tvrdili, že se odstěhují do Německa, avšak když potkala svědkyně Vlčkovou samu, tvrdila jí, že si bude hledat nový byt. Potvrzení o úhradě nájemného vystavila hned v listopadu toho roku. Navíc od počátku Vlčková uváděla, že se hodlá s manželem rozvést.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

Svědčce dále vyslovila podezření, zda dopis nepsal obžalovaný s tím, že Vlčková její podezření sdílela. Vlčková následně zůstala v bytě bydlet a dopis si vyžádala od svědkyně zpět, kdyby paní Vlčková ze ní přišla s tím, že v bytě nechce být mohla nájemní smlouvu ukončit a opustit byt bez jakékoliv sankce, svědkyně potvrdila, že nájemní smlouva neobsahuje žádné ujednání o sankci při předčasném ukončení nájemní smlouvy. Svědkyně dále potvrdila, že při další návštěvě říkal obžalovaný, že se chtějí z bytu odstěhovat, že nechtějí mít problémy se sociálkou, že se chtějí odstěhovat do Německa, protože nemají očkované děti a Německu se to tak neřeší. Paní Vlčková jí řekla, že si najde nový byt. Z toho měla pocit, že do Německa se paní Vlčková s obžalovaným stěhovat nechce. Potvrzení o úhradě nájemného vystavila paní Vlčková hned v listopadu. Svědkyně měla k dispozici originál dopisu, který paní Vlčková přinesla. Následně si pro něj přišla. Myslí si, že paní Vlčková měla kopii dopisu. Když se zamýšlela nad tím, kdo by ten dopis mohl napsat, měla podezření na jednoho pána, poté zjistila, že on v té době byl na dovolené. Ostatní lidé nepřicházeli v úvahu. Dopis ukazovala sousedům. Z dopisu bylo patrné, že se pláč dětí nahrává a pořizovány záznamy, nezjistila však, že by někdo v domě něco nahrával. Sousedé mají malé děti, říkali, že se tam nic nestandardního neděje, že jejich děti také pláčou. Svědkyně dále uvedla, že paní Vlčková byla z dopisu dost vystrašená, tak jí nabídla, že zná paní, která pracuje na sociálce, ta byla v tu dobu na mateřské dovolené, ale mohla paní Vlčkové poradit, jak se má zachovat v případě takového dopisu. Svědkyni připadlo, že se paní Vlčková bojí, zalekla se dopisu, bere ho vážně. Zprostředkovala kontakt paní Vlčkové a té paní ze sociálky, daly jí přečíst dopis, paní radila paní Vlčkové, říkala, že se toho dopisu nemusí tolik obávat, že jde o anonymní dopis a sociálka provede nejprve místní šetření, že to není důvod k odebrání dětí. Doporučila paní Vlčkové návštěvu na odboru sociálních služeb s tím, aby dopis ukázala. I pan Vlček vypadal ustrašeně z dopisu.

6. V průběhu dalšího dokazování se soud snažil doplnit dokazování zajištěním komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, (kopie displeje mobilního telefonu obžalovaného -sms obsahující výzvu poškozené, aby obžalovaný sepsal dopis urychleně). Poškozená psaní takové sms vyloučila, poukázala na to, že obžalovaný je schopen takové sms, i jejich kopie vyrobit. Zde je třeba poukázat na výpověď znalce, který takovou to věc (kopie displeje mobilního telefonu) označil jako jednoduchou záležitost, navíc o skutečném provozu na mobilním telefonu nic nevypovídá. S poukazem na to, že by výzva poškozené k napsání pro ni dehonestujícího textu byla v rozporu se zdravou logikou, soud obstarání tohoto důkazu vypustil. I v tomto případě hodnotí soud výpověď jako věrohodnější, bez motivu vypovídat nepravdu.
7. Z kopie dopisu (č. l. 26) bylo zjištěno, že dopis je napsán vlastnoručně psacím písmem, je adresován vážené paní, z textu je zřejmé, že dopis je psán osobou mužského rodu, jako jeho autoři jsou uvedeni slušní sousedi. Obsahem dopisu jsou sdělení ohledně křiku dětí, kterým není dáváno najíst, jsou týrané a sexuálně zneužívané. Autor uvádí, že s takovou rodinou se za posledních pět let ještě nesetkal. Kromě něho si na adresátku dopisu stěžují další tři partaje. Autor dále uvádí, že poslední týden křik dětí nahrával, adresátku vyzývá, aby se odstěhovala, jinak jí nahlásí na sociálku, přesněji paní Jandusové a ta jí děti odebere. Současně bylo v dopise uvedeno, že v případě opakujícího se bordelu, kdy děti křičí, bude nahrávka odnesena na sociálku s podpisy dalších sousedů, a to i proti vůli Fofonkové.
8. Z kopie nájemní smlouvy (č. l. 281-287) bylo zjištěno, že byla uzavřena dne 6. 11. 2015 mezi pronajímatelem Karlem Fofonkou a nájemcem Janou Vlčkovou ve vztahu k bytu č. 5 o dispozici 3+1, o velikosti 70,71 m² na adrese Komenského 296, 250 70 Odolena Voda. Nájemné bylo dohodnuto ve výši 7 000 Kč se splatností vždy ke každému 30. dni každého předcházejícího měsíce. Dále bylo dohodnuto, že v den podpisu smlouvy složí nájemce pronajímateli platbu nájemného a služeb za období od 15. 11. 2015 do 31. 12. 2015 ve výši 18 725 Kč. Vedle nájemného se nájemce zavázal společně s nájmem hradit zálohové platby za služby ve výši 5 500 Kč měsíčně za osobu. Smlouva byla uzavřena na dobu určitou, a sice od 15. 11. 2015 do

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

15. 11. 2016 s tím, že bylo stranami učiněno nesporným, že předmětný byt nájemce užívá od uzavření smlouvy s možností prodloužení. Ohledně ukončení nájmu bylo dohodnuto, že nájem končí uplynutím doby, na kterou byl sjednán, dohodou stran či jednostrannou výpovědí.

9. V jednání popsaném pod bodem 1) výrokové části tohoto rozsudku soud nevěří tvrzení obžalovaného Petra Vlčka, který uvádí, že předmětný dopis sepsal za účasti a na žádost své manželky Jany Vlčkové, která tím chtěla vyřešit předčasné ukončení nájemní smlouvy.

Obhajoba obžalovaného je vyvrácena jednak výpovědí svědkyně Jany Vlčkové, která podrobně popsala, že na dopis za dveřmi bytu, který užívala, ji upozornil právě obžalovaný s dodatkem ještě, že na balkoně stojí muž, který by mohl být autorem dopisu.

Významnou roli v tomto trestním řízení zaujímá i výpověď svědkyně Fofonkové, která vyloučila, že nájemní smlouva by obsahovala ujednání o tom, že při předčasném ukončení užívání bytu dojde k sankcím uplatněným proti Janě Vlčkové.

Zatímco u Jany Vlčkové nebyl zjištěn žádný motiv, pro který by vypovídala nepravdu, pro který by potažmo měla zájem na vlastním očerňování a dehonestaci své osoby coby matky, u obžalovaného je takový motiv zřejmý, když v důsledku obsahu dopisu se Jana Vlčková se svými dětmi v domě nezdržovala, měla pocit, že sousedé na ni zahlíží a požádala obžalovaného o pomoc při obstarání bytu v Praze, Teprve poté, co se objasnila skutečnost, v bytě zůstala a užívá ho i nadále. Soud nevěří obžalovanému, že by poškozená se jakkoliv podílela či iniciovala vyhotovení dopisu, když ten fakticky zpochybňoval její rodičovské kompetence, v tu dobu, kdy začínal konflikt mezi rodiči o úpravu poměrů to v poškozené vyvolávalo obavu, že o děti přijde. Je tedy proti zdravým úvahám a logice, aby matka dopis s takovýmto obsahem iniciovala, neboť usilovala o svěřeni dětí do své péče a sama by sebe takto dehonestovala. Neměla důvod ani získat výhodu předčasně opustit byt bez sankcí, když svědkyně Fofonková (i po nahlédnutí) do nájemní smlouvy žádnou sankci z předčasně ukončené nájemní smlouvy nepotvrdila. Naopak je to otec, který měl zájem, postavit poškozenou do role špatné matky, (o čímž by obsah dopisu svědčil, čímž mohl jako otec dosáhnout převahu při rozhodování o úpravě poměrů jejich nezletilých dětí. Poškozená vypovídá o tom, že je ráda, že dokázala vydržet tlak z obsahu dopisu, že zůstala v bytě bydlet. Z tohoto zase vyplývá pro soud fakt, že poškozená se obsahu dopisu hluboce obávala, když ještě s odstupem času vypovídá o tom, že je ráda, že dokázala vydržet. Podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, kdo jinému vyhrožuje usmrcením, těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu, bude potrestán odnětím svobody až na 1 rok nebo zákazem činnosti. Objektem tohoto trestného činu je zájem na ochraně jednotlivce proti některým závažným výhrůžkám. Obsah dopisu, který obžalovaný sepsal (ubližování dětem, jejich pohlavní zneužívání ze strany matky) nutno posoudit jako újmu nemajetkové povahy, vedoucí k tomu, aby matka nezletilých dětí byla dehonestována v rámci řízení o úpravě poměrů a styku rodičů a nezletilých dětí. Toto vyhrožování vzbudilo v poškozené Janě Vlčkové důvodnou obavu, podrobně popsala, že v důsledku informace obsažené v dopise se bála o své hodnocení v rámci opatrovnického řízení, bála se toho, že děti budou svěřeny otci, což v ní zcela nepochybně vyvolávalo vyšší stupeň tísnivého pocitu ze zla, kterým je jí vyhrožováno. Reálnost vzniku obavy vyplývá i z toho, že navštívila paní Fofonkovou a využila možnosti, byť neoficiální konzultace s pracovnící OSPOD, která jí poradila, aby věc oznámila na Policii ČR. Nelze přehlédnout, že výhrůžka byla poškozené Vlčkové adresována v době, kdy se rozpadal vztah s manželem a otce jejich dětí, byla ve špatné finanční situaci, plně závislá na manželovi a bylo to krátce poté, co začala bydlet v bytě shora označeném.

10. Pro závěr o věrohodnosti výpovědi poškozené Jany Vlčkové svědčí i závěr znaleckého posudku, podle něhož v oblasti IT lze obecně teoreticky zfalšovat téměř vše. Není problém provést např. kopii komunikace do textového souboru a ten následně upravit standartním textovým editorem. U takto vytvořeného dokumentu (vzniklého exportem uložených zpráv) již nelze zjistit, zda k úpravám došlo nebo nikoli. Možnost falšování dat je obecně možná v situaci, kdy zdrojová data

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

jsou uložena v zařízení, které je pod kontrolou osoby, která by takového falšování chtěla provést – to se týká např. lokálně (v počítači) uložených e-mailů, záznamů komunikátorů, uložených v mobilním telefonu (Viber, Whats App...). Pro pozměnění takovýchto informací v databázích jsou nutné velmi speciální znalosti, ovšem změny jsou možné a následným zkoumáním nelze zjistit, zda jsou data autentická nebo nikoli. Jiná situace je u informací, které jsou uloženy na serverech externí společnosti. V takovémto případě obecně nemá uživatel možnost tam uložené informace jakkoli modifikovat. Jedná se např. o zprávy, zasláné prostřednictvím sítě Facebook nebo např. e-maily, umístěné na serverech některého z poskytovatelů e-mailových služeb (např. Seznam mail). Jakákoli modifikace takto uložených dat by byla možná pouze ve spolupráci s administrátory serverů výše uvedených společností. Znalec vypověděl k bodu 1 obžaloby, že není problém komunikaci u zařízení, které vlastní osoby ve své moci, upravit, ať už u mobilního telefonu v komunikaci SMS, Viewier, Whatsapp. Pokud je předkládán výpis komunikaci na papíru, není problém takovou komunikaci vytvořit v textovém editoru, není potřeba žádné speciální znalosti.

11. Na základě shora uvedených důkazů vzal soud za prokázané, že to byl obžalovaný, který napsal dopis, jehož obsah byl způsobilý vzbudit v poškozené důvodnou obavu-konkrétně z odebrání dětí z její péče, a proto jeho jednání bylo kvalifikováno jako přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku. Objektem trestného činu nebezpečného vyhrožování je zájem na ochranu jednotlivce před výhrůzkami, jež mohou vzbudit důvodnou obavu. Výhrůžka směřující proti jinému představuje slovní projev, který je pro svou závažnost objektivně způsobilý vyvolat u dotčené osoby obavy z její realizace, aniž by se vyžadovalo, aby výhrůžka skutečně vzbudila obavu u adresáta. Vyhrožování musí být způsobilé vzbudit důvodnou obavu, čímž se rozumí vyšší stupeň tísnivého pocitu ze zla, kterým je vyhrožováno. Je třeba vždy náležitě hodnotit povahu a závažnost vyhrožování, protože je nezbytné odlišit nebezpečné vyhrožování od projevu, při kterých bylo použito silných slov, ale ve skutečnosti o nic závažnějšího nešlo.
12. K bodu 2) obžaloby obžalovaný uvedl, že předmětného dne s Vlčkovou domluvil, že pohlídá děti od 8:00 do 10:00 hodin, jelikož potřebovala jet na výslech do Mnichovic. V 10:00 hodin obžalovaný Vlčkové poslal zprávu, protože potřeboval zařídit nějaké věci v Říčanech a v Mukařově. Vlčková odpověděla až v 11:00 hodin, že jede ještě na kávu a vrátí se za půl hodiny a že můžou zajít na oběd. Nečekaně přijela v 12:00 hodin a požadovala rychle děti, že musí odjet. Obžalovaný posadil mladšího syna Vojtu na místo za řidiče, a při usazování staršího syna Kubu na místo za spolujezdcem, začala Vlčková, která seděla na místě řidiče, rvát a nastartovala vozidlo. V tomto okamžiku se vozidlo zamklo a obžalovaný se do něj nemohl dostat. Vlčková po chvíli motor vozidla vypnula a obžalovaný se dostal do vozidla a ptal se jí, co se stalo, když v tom začala znovu křičet. Obžalovaný tedy odvedl Kubu zpět k domu, kde se ve dveřích potkal se švagrem. Poprosil ho, aby šel k vozidlu, protože Vlčková dělala klasickou scénu. Právník obžalovaného byl toho dopoledne rovněž přítomen u výslechu Vlčkové na policii v Mnichovicích, kde měla dostat znalecký posudek od MUDr. Čírtkové. Po jeho skončení volal obžalovanému, že Vlčková je velmi našťvaná, tedy necht' si dá obžalovaný pozor při předávání dětí, aby nedošlo k nějakému konfliktu. Z tohoto důvodu obžalovaný poprosil švagra, aby předávání dětí pozoroval z okna. Dle obžalovaného, když byla Vlčková našťvaná, z ničeho nic zakřičela, aby vyvolala dojem, že jí obžalovaný ubližuje. Vzápětí volala Vlčková na policii, že jí obžalovaný napadl. Policie přijela asi za půl hodiny, obžalovaný stojící u domu, nikoliv u vozidla Vlčkové jim celou situaci vysvětlil, když v tom si Vlčková všimla, že nemá klíče od vozidla, na což obžalovaný uvedl, že je to hloupost, jelikož vozidlo startovala. Po chvíli je policisté našli na sedadle řidiče. Obžalovaný si nevšiml, že by byla při příjezdu k němu zraněná na tváři. Podle něho trpí na opary a každé dva až tři týdny mívá na rtu opar.
13. Svědkyně Vlčková uvedla, že dne 18. 3. 2016 jela do Mnichovic na výslech a domluvila se s obžalovaným, že během výslechu pohlídá děti. Při předání dětí měla svědkyně dojem, že obžalovaný není zcela v pořádku, zdálo se jí, že propil celou noc. I tak mu děti k hlídání nechala a

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

předběžně se domluvili, že by po výsledku zašli na oběd. Cestou z výsledku volala svědkyně obžalovanému, že se staví na kávu v Ondřejově, následně si vzpomněla, že se domlouvala na kávu s kamarádem Alešem. Obžalovaný jí následně volal, aby zjistil, kde je, že na ni s dětmi čekají s tím, že zněl našťvaně. Poté, co svědkyně přijela, šla ke vchodovým dveřím, děti se obouvaly. Obžalovanému sdělila, že pojede domů, že je poledne a mladší syn Vojtěch jí alespoň usne ve vozidle. Podle svědkyně se zdálo, že toto obžalovaného rozčílilo, rovněž cestou k vozidlu měl obžalovaný narážky ohledně její kávy s Alešem. Svědkyně do vozidla nejprve usadila Vojtěcha na místo za spolujezdcem a ve chvíli, když chtěla usadit syna Kubu, jí obžalovaný narazil na vozidlo, sprostě jí nadával a několikrát jí udeřil do obličeje tak, že jí rozsekl ret. Potom obžalovaný vzal Kubu a z vozidla vysadil Vojtěcha. Děti stály venku a dívaly se, jak obžalovaný na svědkyni křičí a jak ji několikrát udeřil. Vzápětí se jí snažil obžalovaný z ruky vykroutit klíče od vozidla, svědkyně nahlas křičela o pomoc, ale nikdo ji neslyšel. Poté šel obžalovaný s dětmi do domu a svědkyně popošla dále od domu a zavolala na policii. Po útoku vyběhl z domu bratr svědkyně, nad celou situací se podívoval a obviňoval z ní svědkyni. Když se ho svědkyně ptala, proč nevyběhl ve chvíli, kdy volala o pomoc, řekl, že si myslel, že pištěly děti. Svědkyně popřela, že by mívala záchvaty a z nenadání ječela. Než přijela policie cca během 20 – 25 minutách, šel obžalovaný několikrát k vozidlu a klíče od vozidla položil zpět na sedadlo řidiče, rovněž svědkyni vyhrožoval, že vše skončí tak, že bude mrtvá. Svědkyně měla vedle natrženého rtu dále pohmožděnou ruku z kroucení. Policie jí se rtem poslala k lékaři. Svědkyně vyloučila, že by se jednalo o opar a zároveň vyloučila, že by během incidentu startovala vozidlo.

14. V této souvislosti byl vyslechnut svědek Rostislav Vrbka, bratr Vlčkové, který vypověděl, že před rokem bydlel u obžalovaného. S obžalovaným i s Vlčkovou vycházel stejně, neznal však důvod, proč sestra tak vyvádí. Svědek uvedl, že si myslí, že Vlčková poskytla dezinformace, aby obžalovaného poškodila, jelikož jí vadilo, že byl obžalovaný v kontaktu se svojí bývalou ženou a že se přehnaně staral o své dvě dcery z předchozího manželství. Pokud šlo o předmětný incident, svědek uvedl, že než Vlčková toho dne přijela pro děti, několikrát jí s obžalovaným kontaktovali, protože byli obžalovaný s Vlčkovou dohodnuti, že půjdou na oběd. Asi po třech hodinách Vlčková přijela s tím, že na žádný oběd nejde a že si vezme děti a pojede pryč. Svědek byl v tu chvíli v prvním patře domu, v pokoji, ze kterého jde vidět přímo před dům, tedy přesně viděl na vozidlo Vlčkové. V jeden okamžik slyšel pištění, myslel si, že jsou to děti. Když se následně podíval z okna, uviděl, jak obžalovaný dává děti do vozidla, sestra seděla uvnitř na místě řidiče, poté slyšel nastartovat motor a znovu pištění. Poté spatřil obžalovaného, jak Kubu vytahuje z místa za spolujezdcem z vozidla ven. Vyšel před dům, kde se střetl s obžalovaným, který ho požádal, aby zůstal. Vlčková v ten moment vystoupila z vozidla, šla několik metrů před vozidlo a volala policii. Policie poté, co přijela, vyslechla obžalovaného, Vlčkovou i svědka a když zjistila, že se nic nedělo, tak odjela. Svědek uvedl, že i v minulosti byl přítomen situaci, kdy jeho sestra začala z ničeho nic křičet, pravděpodobně jí vadila jeho přítomnost u večeře, na kterou ho do bytu na Žižkově pozval obžalovaný. Svědek vyloučil, že by se obžalovaný k Vlčkové během celého předávání dětí přiblížil blíže než na metr, stejně tak jako vyloučil, že by obžalovaný u sebe měl klíče Vlčkové. V současné době již svědek u obžalovaného nebydlí, přestěhoval se do Prahy za práci.
15. Z fotografií (č. l. 19-20) byl zjištěn stav poškozené Vlčkové dne 18. 3. 2016, Vlčková má na fotografiích oděrku na hřbetu pravé ruky a skvrnu na spodním rtu na pravé straně. Fotografie dále zachycují stojící vozidlo tovární značky Jeep, reg. zn. 2AN1187.
16. Z lékařské zprávy (č. l. 22) ze dne 18. 3. 2016 bylo zjištěno, že poškozená Vlčková byla ošetřena v 16:00 hodin v Nemocnici Rudolfa a Stefanie Benešov, a.s., a bylo zjištěno povrchní poranění rtu a dutiny ústní bez nutnosti sutury, nebyly zjištěny známky po škracení ani hematomy.
17. Z kopie faktury ze dne 5. 10. 2014 (č. l. 280) bylo zjištěno, že Janě Vrbkové, adresa Buková 2553/4, 130 00 Praha 3 – Žižkov bylo za motorové vozidlo tov. zn. Jeep Grand Cherokee, reg.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

zn. 4Z41018 účtována Miroslavem Vystrčillem, Autobazar California, Uherskobrodská 961, 763 26 Luhačovi částka 575 000 Kč.

18. Z registru motorových vozidel ze dne 23. 8. 2016 (č. l. 219-220) zjištěno, že provozovatelem a majitelem vozidla tovární značky Jeep Grand Cherokee, reg. zn. 2AN1187, je Jana Vlčková, a sice od 10. 10. 2011.
19. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že mezi obžalovaným a poškozenou došlo ke konfliktu při předávání jejich nezletilých synů Vojtěcha a Jakuba. Soudkyni je známo, že je vedeno opatrovnické řízení ve věci těchto dvou jmenovaných dětí a nevraživost rodičů je patrnější s postupem doby. Lze tak poukázat na to, že i Krajský soud v Praze upozorňuje na komplikovanou anabázi vzájemných vztahů mezi obžalovaným a poškozenou jakožto rodičů jejich nezletilých dětí. Soud bez pochybností nezjistil, že by jednání obžalovaného s agresivním obsahem vůči poškozenému mělo za cíl znemožnit poškozené odjezd z místa, nebo zmocnit se vozidla poškozené. I zde může soud přihlédnout k výpovědi poškozeného o tom, že když odmítla jít s poškozeným a dětmi na oběd, jak bylo původně plánováno, rozlobilo ho to.
20. Soud v žádném případě nebagatelizuje ani neomlouvá chování obžalovaného vůči poškozené, nicméně z výpovědi poškozené lze učinit závěr, že odmítnutí sdělit obžalovanému obsah rozhovoru se známým poškozené a nesplnění slibu společného oběda, byl důvod rozčilení obžalovaného a napadení poškozené.
21. Z lékařské zprávy shora citované vyplývá závěr o zranění poškozené - poranění rtu. Těžko si představit, že ošetřující lékař nerozená opar a poranění rtu, stopy po škrčení na krku lékař nepopisuje. I v tomto případě výpověď poškozené koresponduje lékařské zprávě shora označené, pokud poškozená nadto uvádí škrčení ze strany obžalovaného, lze to vysvětlit nikoliv snahou lhát a ztěžovat postavení obžalovaného před soudem, ale zkušeností špatného zacházení, pro které byl obžalovaný odsouzen a jeho blízkost může u poškozené vyvolávat pocit ohrožení, v důsledku čehož může být její výpověď v detailech ovlivněna.
22. S ohledem na to, že jednání obžalovaného nedosáhlo škodlivosti jednání pro společnost takového stupně, aby byla na místě nutnost aplikovat trestní odpovědnost, byl obžalovaný viny zproštěn dle § 226 písm. a) tr. řádu.
23. Je to právě poškozená, která aktuálně uvádí, že vyhocenost vztahů se časem zmírnila, při stanovení trestní odpovědnosti je základem společenská škodlivost jednání pachatele. Jak už několikrát opakovaně obžalovaný a poškozená jsou rodiči dvou nezletilých chlapců a žijí v konfliktu. Tento fakt negativně ovlivňuje život těchto dětí. Samosoudkyně se znalostí této problematiky má za to, že je v zájmu všech uklidnit situaci, lze mít za to, že si obžalovaný uvědomí nesprávnost chování vůči poškozené-matce svých dětí, do budoucna se něčeho takového vyvaruje. Jednání obžalovaného soud v souladu se závěrem Krajského soud v Praze hodnotí jako neakceptovatelné vyhrocení vzájemných vztahů mezi obžalovaným a poškozenou. Proto soud postupoval jak shora uvedeno.
24. K bodu 3) obžaloby obžalovaný uvedl, že ho Vlčková již v roce 2013 požádala, že si chce nahrávat některé hovory. Bylo to na začátku července 2013, kdy byl obžalovaný poprvé vykázan, a nemohli se s Vlčkovou stýkat. Psal jí, jakým způsobem si v telefonu nastaví aplikaci umožňující nahrávání hovorů, poslal jí odkaz. Od července pak Vlčková aktivně používala aplikaci Total Recall, sama obžalovanému psala, že tato aplikace je nejlepší, vždy po ukončení hovoru se jí zeptá, zda chce hovor uložit či smazat. Aplikace je aktivní, když probíhá hovor, v takovém případě se v nejhornějším řádku točí kolečko, které značí, že dochází k nahrávání hovoru. Po ukončení hovoru, ať už se strany volajícího či volaného se aplikace zeptá, zda se má hovor uložit či smazat; jiná možnost není. Hovory se ukládají v paměti telefonu. Při ukládání je možné hovor uložit a současně poslat mailem. Některé hovory mu během let 2013 až 2015 Vlčková posílala, když chtěla, aby pro ni obžalovaný nějakou záležitost vyřídil. O Vánocích 2015, přesněji ve dnech

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

28. 12. 2015 a 29. 12. 2015 byli oba v domě na adrese Borka, a to již od 23. 12. 2015, a Vlčková chtěla po obžalovaném ukázat, jak si může stáhnout nějaké dokumenty na počítač. Počítač, z kterého chtěla dokumenty stáhnout, užívala ona, ale šlo o počítač obžalovaného, a proto k němu znal přístupové heslo a v předmětné dny, kdy se počítač nacházel u paní Filipovské, se na něj přihlásil pod přezdívkou wolfiecz, a to z firemního počítače. Přihlášení přes profil, jak tomu bylo v tomto případě, je jednodušší než přihlášení přes ID počítače. U přihlášení přes profil je dostupný seznam počítačů, ke kterým se lze připojit, zatímco skrze ID počítače se připojuje přímo do počítače. První den se přihlásili asi za účelem ověření, zda bude připojení funkční, asi na 15 vteřin, druhý den již hledali dva soubory, mělo se jednat o souhlas se změnou právní kvalifikace a v druhém případě o žádost pro Susku ohledně zrušení toho, že se nesměli s Vlčkovou stýkat. Tyto dokumenty obžalovaný stáhl do svého firemního počítače. Vlčková seděla po celou dobu vedle něho. Pokud šlo o nahrávané hovory, Vlčková sama obžalovanému pustila hovor, který proběhl s policistou Kuncem. Obsahem hovoru sdělení policisty Kunce, že se Vlčková nemusí ničeho bát, že se jí nic nestane, ani když unese děti, naopak že obžalovaného odsoudí, nicméně před odložením případu bude ještě třeba, aby byla Vlčková vyslechnuta. Poté, co si hovor obžalovaný poslechl, propojil její telefon pomocí USB kabelu se svým počítačem a se souhlasem Vlčkové si hovor včetně hovorů dalších do počítače stáhl. Nahrávku hovoru s policistou Kuncem poslal s vědomím na Krajské státní zastupitelství z důvodu prověření jednání policisty Kunce. Obžalovaný popřel, že by měl vzdálený přístup do telefonu Vlčkové; vyloučil, že by to bylo vůbec technicky možné. Ve většině případu, když někomu obžalovaný spravoval počítač, tak s jejich souhlasem do počítače nainstaloval tzv. Team Viewer, tj. program pro vzdálenou plochu a přístup. Vlčkové je tento program znám, jelikož tak obžalovaný i několikrát pomáhal jejím rodičům.

25. Svědkyně Vlčková uvedla, že na podzim 2015 používala mobilní telefon značky Samsung. Poprvé přišla s aplikací Team Viewer do kontaktu asi před 2 – 3 roky, když bydlela s obžalovaným v Praze. Věděla, že se používá k nahrávání odchozích a příchozích hovorů. Sama aplikaci k nahrávání hovorů používala, a to s ohledem na to, že obžalovaný pracuje v oboru IT technologií a on jí tuto aplikaci do telefonu sám nainstaloval. Svědkyně uvedla, že měla za to, že vše, co proběhne v telefonu se přeposílá do složky jejího e-mailu. Po dobu, co žila s obžalovaným, si hovory nepřehrávala; s tím začala až poté, co od obžalovaného odešla. Svědkyně nevyloučila, že by obžalovanému přeposílala hovor s pojišťovnou. Dále mu po jejím odchodu záměrně poslala rozhovor se svým právním zástupcem v době, kdy se řešil výše uvedený dopis. Obžalovaný si následně stáhl všechny její hovory, jelikož znal jejich obsah, aniž by mu je svědkyně poskytla. O skutečnosti, že si její hovory stahuje, se dozvěděla poté, co hovořila s policistou Kuncem, měla zapnutý počítač a zpozorovala, aniž by na něm pracovala, že se hýbe myš a hovory uložené v nějaké složce se začaly mazat. Poté, co se dozvěděla, že se k ní do počítače přihlásil někdo skrze dálkový přístup, aplikaci Team Viewer sama odinstalovala. Následně zavolala firmu, která je dodavatelem internetu, aby jí počítač přeinstalovali. Když přišel technik někdy v únoru 2016, oznámil jí, že má nad počítačem vytvořený nějaký tunel, který do počítače vede. Vedle hovorů se svědkyni do e-mailové schránky kopírovaly rovněž SMS zprávy. Svědkyně popřela, že by si sama toto zařídila. V době, kdy spolu svědkyně s obžalovaným žili, využíval obžalovaný dálkového přístupu do počítače svědkyně, například měnil obsahy, něco instaloval. Po svědkyni pak chtěl jednou zadat heslo, když byl program v počítači nainstalován nově, v ostatních případech mu pouze stačilo, že byl počítač zapnutý. E-mailová adresa obžalovaného, která byla svědkyni známa a kterou používala ke komunikaci s ním, byla pvlcek@gmail.com, jeho sekundární adresu neznala, nevyloučila, že by to mohla být woflik.cz. Pokud šlo o trávení Vánoc a Silvestra 2015, uvedla svědkyně, že byla s obžalovaným a s dětmi v jeho domě na adrese Borka, poté jel obžalovaný s dětma ke svým rodičům asi 25. 12. nebo 26. 12. a svědkyně jela ke svým rodičům; poté se viděli opět před Silvestrem, avšak svědkyně nevěděla, zda to bylo 28. 12. či jiný den. Doplnila, že s obžalovaným na počítači společně nepracovala

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

26. K tomuto bylo dále vyslechnuto několik svědků. Svědek Adam Kunc vypověděl, že vedl trestní řízení ve věci podezření týrání osoby žijící ve společném obydlí a dále ve věci únosu dětí, kdy v druhém případě na rozdíl od prvního, kdy byla v pozici poškozené Vlčková, byl v pozici poškozeného obžalovaný. S Vlčkovou byl svědek několikrát v telefonickém kontaktu a rovněž osobně při výsleších, přičemž prakticky každému výslechu předcházela telefonická domluva. Svědek nevěděl, že Vlčková hovory nahrávala, nevěděl ani, zda sama Vlčková o nahrávání svých hovorů věděla. Byl si však vědom toho, že měl obžalovaný nějakým způsobem nahrávku jejich hovorů získat a poskytnout ji orgánům činným v trestním řízení. Svědek popřel, že by měl s Vlčkovou někdy nadstandardní neprofesní vztah. V předmětné době konzultoval věc se státní zástupkyní Mgr. Šrámkovou a oba se shodli, že není namístě zahajovat úkony trestního řízení pro podezření z únosu, a sice v době, kdy bylo již zahájeno trestní stíhání pro týrání osoby žijící ve společném obydlí. Bylo totiž logické, že Vlčková poté, co měla být napadána ze strany obžalovaného, s sebou vzala i své nezletilé děti, které měla v péči. V důsledku dozorování věci nadřízeným krajským státním zastupitelstvím byly úkony trestního řízení pro podezření z únosu přesto zahájeny a svědek byl pověřen k provedení úkonů včetně výslechu Vlčkové. S ohledem na to, že Vlčková již v té době podstoupila několik výslechů k tomuto tématu, považoval svědek další výslech za nadbytečný, nicméně úkon musel provést. Z tohoto důvodu svědek Vlčkové volal, aby se domluvili na termínu výslechu, chtěl jí vysvětlit nastalou situaci a nejednat s ní ryze formálně – písemně. Svědek dále uvedl, že celé trestní řízení nesla Vlčková nelibě, a to i s ohledem na četnost výslechů, v péči měla v té době dvě nezletilé děti a k dalšímu výslechu musela jet cca 2 hodiny vozidlem s tím, že to celé doprovázely naschvály ze strany obžalovaného, který např. na policii oznámil, že Vlčková poté, co odjela z místa bydliště, byla pod vlivem omamných a psychotropních látek, což bylo dvěma kontrolami vyvráceno, a dále zveřejnil jejich příběh na internetu. Svědek tak z tohoto důvodu za situace, kdy byla Vlčková v trestní věci týráná v pozici zvláště zranitelné oběti, přistupoval k Vlčkové šetrněji a chtěl jí uklidnit, že s velkou pravděpodobností bude trestní řízení zahájené pro únos dětí odloženo. Pokud bylo v jejich rozhovoru uvedeno „měli jsme to jako prošetřit“, bylo tím myšleno nezahajovat úkony trestního řízení a konat pouze podle zákon o policii. Svědek byl dále pověřen Vlčkovou k výslechu ohledně nahrávek, neoprávněného vniknutí do počítače vyslechnut, trestní řízení v této věci však nevedl. Poté co se svědek dozvěděl, že hovory byly nahrávány, nikdy již Vlčkovou telefonicky nekontaktoval.
27. Svědek Zdeněk Mračno vypověděl, že je vrchním komisařem Služby kriminální policie a vyšetřování Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, analytik, oddělení informační kriminality a prováděl ohledání počítače. Jeho úkolem bylo zjistit, zda byl do počítače proveden vzdálený přístup, případně zda byla stažena nějaká data. Svědek v počítači našel program Team Viewer, který se používá ke vzdálené správě. Jeden uživatel pošle druhému své přihlašovací ID a heslo, v důsledku čehož může druhý uživatel počítač spravovat, jako by u něho seděl a vidí, co se děje na obrazovce. Počítač, do kterého je vzdáleně přistupováno, musí být zapnutý, případně v režimu spánku. Při vytvoření účtu je přihlášení snazší a není potřeba zmíněných údajů. Mělo by pak propisovat ID počítače, který vzdáleně přistupuje včetně času připojení a odpojení. V programu Team Viewer lze mezi počítači provádět data různých formátů mp3, pdf aj. Svědek uvedl, že pokud nejsou data z telefonu stažena do počítače, např. přes USB kabel či přes bluetooth, musí napojení telefonu na počítač a vzdálené připojení z dalšího počítače proběhnout najednou. Svědek nezjistil žádný přenos dat z telefonu do počítače, zjistil však, že aplikace Team Viewer byla odinstalována a ve složce zůstal log přihlášení. Program není složitý na ovládní, na internetu lze nalézt příručku, i začátečník je schopen program sám odinstalovat. V takovém případě se spustí odinstalátor, který je součástí programu a který provede všechny kroky sám, nepřesouvá je do koše, ale rovnou soubory maže.
28. Z kopie písemného podání s příloženým zvukovým záznamem (č. l. 141-145) bylo zjištěno, že obžalovaný podal dne 9. 2. 2016 na Krajské státní zastupitelství Praha podnět k výkonu dohledu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

nad postupem SKPV Mnichovice a státního zástupce Okresním státním zastupitelstvím Praha-východ v trestní věci únosu dítěte dle § 200 tr. zákoníku, dle kterého se policista Adam Kunc měl dopustit zneužití pravomoci veřejného činitele a zároveň nadržování tím, že Janě Vlčkové familiárně sděluje, že byl domluvený s Okresním státním zastupitelstvím, že se věc uzavře ad acta, ale že někdo z Krajského státního zastupitelství to poslal na přezkoumání, že se však Vlčková nemá bát, že hned po výslechu věc odloží; současně že Vlčkovou ujist'uje, že obžalovaný bude postaven před soud a bude odsouzen za domácí násilí, které policista vyšetřoval. Z protokolu o přepisu zvukového záznamu telefonátu por. Mgr. Adama Kunce a Jany Vlčkové bylo zjištěno, že Adam Kunc volá Vlčkové ohledně trestního oznámení, které obžalovaný 9. 10. 2015 podal na Vlčkovou ve věci únosu dětí. Vlčkové sděluje, že Okresní státní zastupitelství chtělo v podstatě věc bez zahájení úkonů trestního řízení postoupit policejnímu orgánu za účelem prošetření a uložení ad acta, proti čemuž si obžalovaný stěžoval, a Krajské státní zastupitelství policejnímu orgánu nařídilo ve věci zahájit úkony trestního řízení a věc důkladněji prověřit. Kunc dále Vlčkové vysvětluje, že obžalovaný podal trestní oznámení na státní zastupitelství, nikoliv na policii a z toho důvodu je policejní orgán vázán pokyny státního zastupitelství, jelikož jde o dozorující složku. Jedním z pokynů pak bylo Vlčkovou vyslechnout čistě ve věci únosu, a to osobně, nikoliv prostřednictvím dožádání navzdory tomu, že si je Kunc vědom, že věc bude odložena. Kunc dále Vlčkové v reakci na její rozčlenění sděluje, že se jí situaci snaží vysvětlit méně formálně, po telefonu, namísto formálního zaslání předvolání k výslechu na policii. Vlčková si stěžuje, že už byla vyslechnuta několikrát a že se stále nic neděje, dodnes nemá žádné vyjádření z předchozích výslechů (zmiňuje Velký Šenov), dále si Vlčková stěžuje, že už je na ní kvůli trestním oznámením obžalovaného nahlíženo jako na drogového dealera, zloděje a teď i únosce, že tyto záznamy jsou někde vedeny, aniž by se zakládaly na pravdě. Nato Kunc Vlčkové sděluje, že záznamy zůstávají u policie a nikdo jiný je neuvidí a nefunguje to tak, že by přišlo udání, někdo se podíval do lustrací, kde by Vlčková byla vedena jako prověřovaná v nějaké věci a ten někdo si řekl, že ona to určitě ukradla a určitě je drogový dealer.

29. Z protokolu o ohledání osobního počítače (č. l. 133-135) bylo zjištěno, že dne 18. 7. 2016 bylo provedeno ohledání stolního počítače typu „All in One“ HP Omni 200 PC, s. n.: CZC1293B3M a bylo zjištěno, že v počítači nebyl nalezen žádný nástroj umožňující vzdálené připojení do počítače mimo nástroj Team Viewer, z něhož bylo nalezeno pouze pár zbytků, jelikož byl pravděpodobně odinstalován. Bylo zjištěno, že se zachoval LOG přístupů, z něhož bylo přistoupeno do počítače z Team Viewer ID 771221251, na kterém byl do programu přihlášen uživatel s přezdívkou „wolficz“. Přistoupeno bylo ve dnech 28. 12. 2015 od 19:05:20 do 19:10:44 a 29. 12. 2015 od 18:59:15 do 19:00:15, od 18:59:57 do 19:13:21, od 19:12:03 do 19:13:21 a přistoupení vedlo do počítače se jménem „Yvettka“, což byl podle dat uložených v systémovém registru předchozí instalace Windows název zkoumaného počítače před instalací. Dále byla nalezena starší LOG verze programu Team Viewer, z čeho bylo zjištěno, že do počítače „Yvettka“ bylo přistoupeno z Team Viewer ID 892125384, uživatelské jméno „JARAF-PC“. K připojení došlo ve dnech 2. 8. 2012 16:44:55 do 16:19:42 a od 2. 8. 2012 18:33:14 do 3. 8. 2012 22:14:25. (uživatel pravděpodobně nebyl přihlášen, a proto se propsal název počítače toho, kdo se připojoval). Dle dostupných LOGů nebylo možné říct, jaká data byla při připojení stažena. Přítomnost profesionálních špionážních programů v počítači by byla prakticky nezjistitelná.
30. Z fotografií monitoru (č. l. 54-56) byl zjištěn účet Jany Vlčkové – jana.vrbkova@gmail.com společně s její profilovou fotografií.
31. V této souvislosti byl i k bodu 3/ obžaloby vypracován znalecký posudek, z něhož vyplynulo, že záznamy o připojení se k počítači prostřednictvím programu Team Viewer pocházejí z tzv. logu-souboru, do nějž si program samotný ukládá informace o své činnosti. V době zkoumání počítače kpt. Ing. Mračnem, které proběhlo 18. 7. 2016, bylo zjištěno, že tento program byl v minulosti odinstalován. K odinstalaci programu muselo dojít mezi 29. 12. 2015 (poslední zaznamenané použití programu) a 21. 1. 2016, (tento den proběhlo přeinstalování počítače paní Vlčkové externí

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

firmou (č.l. 66 spisu), kdy v okamžiku pře instalace již musel být program odinstalován-zachoval se pouze právě onen log o záznamu činnosti programu. Při odinstalování totiž tento program smaže všechny svoje soubory a komponenty, záznam o činnosti log ale nechává nedotčený. Faktem je, že od 29. 12. 2015 do okamžiku (nejpozdějšího) dne od instalace dne 21. 1. 2016 vzdálené připojení k počítači prostřednictvím tohoto programu neproběhlo. Vzhledem k tomu, že se v logu programu Team Viewer zachovaly pouze záznamy o dvou připojení, předpokládá znalec, že se nejedná o kompletní záznam. Po instalaci programu je obvykle provedena minimálně zkouška spojení a ověření funkčnosti připojení. Vzhledem k tomu, že jakákoli informace o dřívějším připojení chybí, lze předpokládat, že došlo ke smazání dřívějšího logu. Toto smazání může provést přímo uživatel počítače- fyzicky u něj sedící- nebo uživatel připojený vzdáleně pomocí libovolného programu pro vzdálené ovládání – i při připojení samotným program Team Viewer. Připojení k počítači před 28. 12. 2015 tak bylo možné a při smazávání logu programu by o tomto nezůstaly zachovány žádné informace. K dálkovému přístupu počítači mohlo teoreticky dojít prostřednictvím mnoho nejrůznějších programů. Problémem je, že při ohledání počítače policejním orgánem (č.l. 133 – 135) nebyly žádné takové programy zjištěny. Nebylo například ani zadokumentováno, zda bylo povoleno vzdálené ovládání prostřednictvím integrovaného nástroje operačního systému Windows vzdálená plocha. Pokud by byly v průběhu ohledání počítače zadokumentovány procesy, automaticky spouštěné při startu systému, lze následnou analýzou těchto vybraných procesů jednoznačně stanovit, zda se jedná o software pro vzdálenou zprávu nebo nikoliv. Pokud se dle znalce přistoupí na myšlenkovou konstrukci, že cílem obž. byla kopírovat z počítače paní Vlčkové soubory, existují nepochybně různé způsoby, kterými toto lze zajistit, často „eleganternější než použití programu Team Viewr, kdy při každém vzdáleném připojení je na obrazovce počítače zobrazeno hlášení o připojení a jsou jasně viditelné veškeré operace. Celým spisem se táhne jako červená nit, že pan obžalovaný má nadstandartní znalosti v oblasti IT. Ze znaleckého posudku vyplývá, že ideálním způsobem, jak zajistit kopírování souborů z počítače p. Vlčkové by mohla být např. instalace jednoduchého FTP serveru (při přesměrování portů na routeru). To by umožnilo (z hlediska uživatky počítače) naprosto neodhalitelný přístup k notebooku. Uvedených způsobů vzdáleného přístupu k počítači existují desítky – výše uvedený příklad je pouze jeden z mnoha. Z hlediska stažení záznamu telefonátu je nutné prohlásit, že aby bylo možné soubor z počítače zkopírovat vzdáleně na jiný počítač, je nutné, aby se tento soubor již nacházel na disku počítače – jinak by nebylo co kopírovat. Lze teoretizovat o tom, že p. Vlčková ponechala připojený telefon prostřednictvím kabelu k počítači. V takovém to případě by mohl vzdálený uživatel počítače (za podmínky, že by použil některý z programů, umožňující vzdálené ovládání počítače na úrovni plochy) přistoupit k datům telefonu a data zkopírovat z telefonu na pevný disk počítače. Následně by jej mohl zkopírovat do počítače svého. Budeme-li předpokládat, že je vzdálenému připojení byl použit program team Viewr – informace o použití jiného programu jsou v rovině spekulací – muselo by k tomuto dojít v době před 28. 12. 2015 (poslední zaznamenané připojení před odinstalací programu) za předpokladu, že došlo ke smazání logu o činnosti programu Team Viewer před tímto datem. V případě vzdáleného přístupu prostřednictvím programu pro kompletní vzdálené řízení počítače (Team Viewer a další programy, uvedené výše) dochází k „přesměrování“ klávesnice a myši. Uživatel, který se fyzicky nachází u ovládaného počítače tak vidí všechny úkony, které se na počítači dějí, tak, jako by obsluhoval svoji myš a klávesnici. V praxi je možné používat jak lokální klávesnici a myš, tak i klávesnici a myš vzdálenou. Je např. možné otevřít textový editor, napsat několik slov, další slova může napsat vzdálený uživatel. Počítač se chová tak, jako by k němu byly připojeny dvě klávesnice a myši. Pohledem na obrazovku tak lze pozorovat veškeré operace, které se na počítači dějí. Pokud by byl na počítači aktivní program pro kopírování souborů (např. FTP server), vzdálené připojení se nijak neprojeví a uživatel, nacházející se u počítače nemá žádnou možnost zjistit, že k připojení došlo. Pokud tedy poškozená popisovala pohyb na monitoru a popisovala ho nepřesně, je to dáno časovým odstupem od jejího pozorování. Její výpověď je věrohodná i z pohledu toho, že si nechala

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

následně přeinstalovat počítač tak, aby přístupu obžalovaného zabránila, navíc informace, které o komunikaci poškozené a svědka Kunce obžalovaný měl, nemohl získat jiným způsobem. Poškozená vyloučila, že by je obžalovanému poskytla. Notorieta k osobě obžalovaného je, že si pořizuje video i audio nahrávky, zřejmě pro svůj přehled, jeví se jako logické, že využil příležitosti a cestou shora popsanou si zajistil ‚byť‘ ‚neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací, porušil tajemství dopravovaných zpráv. K bodu 3) obžaloby znalec při výslechu u hlavního líčení vypověděl, že z trestního spisu je zřejmé, že dne 28. 12. 2015 a 29. 12. 2015 došlo ke vzdálenému připojení do počítače prostřednictvím jednoho programu, který byl následně odinstalován. Veškeré programy po odinstalaci po sobě mažou veškeré věci, program Team Viewer je výjimkou. Z LOGu, který byl nalezen v počítači, nelze zjistit, jaké operace byly prováděny, ani kdo se k počítači připojil. Existují dvě kategorie programů. V prvním případě je přebíráno kompletní ovládání počítače; je přeměrována klávesnice a myš a osoba sedící fyzicky u počítače i osoba vzdáleně k takovému počítači připojená vidí ty samé věci, jako by je sám prováděl (např. program Team Viewer). V druhém případě slouží druhá kategorie programů ke kopírování souborů z něj nebo dovnitř prostřednictvím vzdáleného přístupu; takový program se vůbec neprojeví a uživatel počítače nic nepozná. Program Team Viewer je poměrně jednoduchý program určený pro počítačové analfabety, kdy je nutné, aby na počátku uživatel počítače, který chce být vzdáleně ovládan, sdělil uživateli počítače, který bude vzdáleně přistupovat, uživatelské jméno a heslo. Toto lze následně uložit a další vzdálené připojení je možné bez asistence původní osoby. Dokonce existuje program Vzdálená plocha, který je přímo integrovaný do operačního systému Windows. Pokud šlo o získání informací uložených v mobilním telefonu, znalec vypověděl, že v takovém případě lze několika způsoby informace sdílet, jako například prostřednictvím wifi sítě nebo technologie bluetooth či je možné informace přeposlat prostřednictvím komunikátoru, přílohou e-mailu či lez telefon fyzicky k počítači připojit kabelem. Znalec nevyločil existenci programů, které lze do telefonu nainstalovat, jsou skryté a umožňují vzdálený přístup do telefonu a jeho vzdálené ovládání. V takovém případě však musí mít osoba instalující takový program do telefonu mít telefon alespoň na několik minut fyzicky k dispozici. Při kopírování souborů z telefonu do počítače (případně obráceně) není v počítači ani v telefonu zaznamenán žádný údaj, že ke kopírování došlo.

32. Jednání obžalovaného kvalifikuje soud, jako přečin porušení tajemství dopravovaných zpráv dle § 182 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a jednak jako neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.
33. Obžalovaný popřel, že by se dopustil jednání popsaného pod bodem 4) obžaloby a uvedl že, dne 4. 2. 2016 přijel k poškozené Vlčkové. Večer předcházející dni 4. 2. 2016 přijel obžalovaný k Vlčkové a strávil tam noc, s Vlčkovou si povídali a poté, co šel obžalovaný uspávat syna Kubu, sám usnul. Vlčková s obžalovaným následného rána nemluvila, byla naštvaná, že chtěla ještě něco probírat, avšak obžalovaný usnul. Vlčková obžalovaného vyhodila, aniž by ho nechala nabít si telefon, který měl takřka vybitý. Asi kolem 8:00 hodin obžalovaný odešel, chvíli čekal, zda si to Vlčková nerozmyslí, pak odjel a jel si koupit na benzinovou pumpu nabíječku, aby si mohl nabít telefon, přesně část nabíječky vhodnou do vozidla, kabel měl. Poté, co se mu podařilo telefon opět zprovoznit, přišla mu SMS zpráva „jestli nestáhneš žádost o střídku, tak tě udám za sexuální zneužívání našich synů“. Obžalovaný toho dne obešel několik známých v Praze, byl na Karlově náměstí a ve Stodůlkách, domů se vrátil kolem 17:00 hodin. SMS zprávu si obžalovaný nefotil, ani nijak z telefonu nestahoval. JUDr. Kiršner obžalovanému poradil, aby případně s telefonem zašel na policii do konce března, než bude muset telefon vrátit, jelikož se jednalo o pracovní telefon a obžalovanému končila pracovní smlouva na konci března. Zprávu si fotil až policista v Bartolomějské. Od předmětného dne se s Vlčkovou obžalovaný neviděl, volali si až 8. 6. 2016, kdy mu Vlčková řekla, že ho bude stále vydírat sexuálním obtěžováním. Toto obžalovaný nahrál na diktafon. Podle obžalovaného se tak Vlčková chovala po celou dobu jejich vztahu, jako příklad uvedl rok 2012, kdy měla Vlčková zavolat jako asistentka jeho šéfovi a říct

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

mu, že ho chce obžalovaný okrást. Toto své chování následně odůvodnila tím, že chtěla obžalovaného poškodit.

34. Svědkyně Vlčková uvedla, že dne 4. 2. 2016 byl obžalovaný u ní v bytě v Odolene Vodě, jelikož spolu něco řešili. Poté, co se nedohodli, jí vzal obžalovaný mobilní telefon a odjel. Svědkyně vyloučila, že by SMS zprávu, kterou by obžalovaného vydírala, poslala. Obžalovaný jí mobilní telefon vrátil až tak po 1 – 2 hodinách, kdy přijel a svědkyni se omluvil, že ji neměl telefon brát. Když obžalovaný odjel cca kolem 9:00 hodin, přihlásila se na Facebooku přes počítač a změnila si heslo, aby se obžalovaný nedostal na jejím telefonu do aplikace Facebook. Někdy v květnu byla svědkyně předvolána na policii k výslechu z důvodu podaného trestního oznámení ze strany obžalovaného. Obsahem vyhrožující zprávy mělo být to, že pokud obžalovaný nestáhne návrh na střídavou péči, obviní ho ze sexuálního obtěžování. Policisté následně lokalizovali polohu jejího telefonu v předmětný den a bylo zjištěno, že zpráva byla odeslána z místa Odolene Vody. Jelikož svědkyně posílání SMS zprávy popírala, sdělila jí policie, že je možné, že obžalovaný svůj telefon vypnul a opětovně zapnul až v Praze.
35. Z kopie displeje (č. l. 72) byl zjištěn obsah SMS zpráv, kdy dne 4. 2. 2016 v 9:36 hodin byla odeslána zpráva ve znění „Jestli nesthanes zadost o stridavou peci, tak te udam ze sexualne zneužíváš nase deti.“ Dne 8. 2. 2016 v 00:03 bylo odpovězeno „Chci abys vedela, ze te mam rad. Jsi stale moje zena a jat e budu podporovat i presto ze uz mne nechces. Dobrou noc“.
36. Za důležitý důkaz soud pak v tomto bodě považoval úřední záznam policejního orgánu ze dne 30. 11. 2016, č. j. KRPS-97911-139/TČ-2016-011471-ŘEZ, popisující telekomunikační provoz telefonních čísel Vlčkové a obžalovaného. Bylo zjištěno, že telefon Jany Vlčkové, úč. č. 603383507, se dne 4. 2. 2016 přihlašoval do sítě v obci Odolena Voda v časech 8:56, 9:01, 10:28, 13:23, 14:14 hodin, v Praze v časech 15:14, 15:40 hodin, v Brandýse nad Labem-Stará Boleslav v časech 16:06, 16:40, 17:40, 18:40 hodin, v Praze v čase 19:40 hodin a v Odolene Vodě v časech 20:37, 21:35 hodin. Dále bylo zjištěno, že telefon byl dne 4. 2. 2016 použit k odeslání jedné SMS zprávy v čase 9:01 hodin a dále byl z telefonu učiněn jeden odchozí hovor v 16:06 hodin a v 21:35 hodin byla na telefon přijata SMS zpráva. Rovněž byl vyhodnocen telekomunikační provoz telefonu obžalovaného, úč. č. 731632330 a bylo zjištěno, že telefon obžalovaného se dne 4. 2. 2016 zdržoval v Odolene Vodě nejméně do 8:42 hodin, následně se přihlásil v 9:35 hodin v Opletalově ulici v Praze. V tuto hodinu byla přijata SMS zpráva. V 9:37 hodin bylo z telefonu voláno na č. 974881730 – OO PČR Říčany. V 9:47 hodin bylo z telefonu voláno na č. 731854698, které užívá Josef Heian, narozený 2. 7. 1966, bytem Staňkov, Šumavská 118. V 9:53 hodin bylo voláno na č. 604958832 – číslo advokáta JUDr. Pavla Kíršnera. V 9:55 hodin byla z telefonu odeslána SMS zpráva na č. 604958832. Z tohoto čísla pak byla v 9:55 hodin na telefon obžalovaného doručena zpráva a v 10:02 hodin byl z tohoto čísla přijat hovor. Dále bylo zjištěno, že telefon obžalovaného se po 10:00 hodině přihlašoval do sítě GSM pouze přes buňky v Praze a v místě jeho bydliště. V úředním záznamu je dále poukázáno na skutečnost, že připojení do elektrické zásuvky vozidla obžalovanému umožňoval okamžitý a téměř soustavný provoz spočívající v několikaminutových telefonních hovorech, přijímání a odesílání SMS zpráva a automatickém přihlašování k internetu.
37. Daná zjištění pak dle názoru soudu nezapadají do vzájemné posloupnosti děje tak, jak je popsala poškozená. Soud měl v tomto případě i po provedeném dokazování, respektive po doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru kybernetiky důvodné pochybnosti o skutkovém ději.
38. Z úředního záznamu policejního orgánu o podání vysvětlení ze dne 28. 4. 2016, č. j. KRPS-121018-7/ČJ-2016-011515 (č. l. 75) bylo zjištěno, že byla po domluvě telefonicky vyslechnuta Vlčková, která k prošetření věci, kdy měla dne 4. 2. 2016 poslat SMS zprávu s výhrušným obsahem, uvedla, že takovou zprávu obžalovanému neposílala, neměla k tomu důvod, jelikož obžalovaného z ničeho takového nepodezírá. S ohledem na odbornost obžalovaného v oboru IT technologiích Vlčková uvedla, že zpráva byla fiktivně vytvořena a rovněž že by se nejednalo o

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

první případ, kdy si obžalovaný vytvořil fiktivní konverzaci či e-mailové zprávy. Dále si vzpomněla, že předmětného dne jí obžalovaný při předávání dětí vytrhl telefon z ruky, odmítl jí ho vrátit a vrátil jí ho až v odpoledních hodinách s omluvou. Tedy podle Vlčkové si mohl obžalovaný z jejího telefonu zprávu zaslat sám. Potvrdila, že zprávu od obžalovaného ve večerních hodinách, tj. v 00:03 hodin opravdu obdržela. Je třeba zdůraznit, že výslech poškozené byl realizován se značným časovým odstupem, její výpověď, která je v rozporu se znaleckým posudkem (pohyb obžalovaného v Praze a setrvání mobilního telefonu poškozené v obci Odolena Voda), je tímto poznamenána, soud to nehodnotí jako sklony ke lži. Nicméně to znamená, že nebyl zajištěn důkaz, který by svědčil pro vinu obžalovaného a ten byl v souladu se zásadou *in dubio pro reo* obžaloby zproštěn.

39. Ze sdělení policejního orgánu ze dne 4. 5. 2016, č. j. KRPA-121830-3/ČJ-2016-001110 (č. l. 73) bylo zjištěno, že spisový materiál k šetření trestní oznámení obžalovaného, že mu Vlčková poslala SMS zprávu s výhrůžným obsahem, byl postoupen Obvodním ředitelstvím Policie Praha 1, Vnější služba, místní oddělení Bartolomějská postoupeno Policii ČR, Krajskému ředitelství Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov, Obvodní oddělení Odolena Voda.
40. V tomto případě měl soud k dispozici toliko kopii displeje mobilního telefonu obžalované zachycující sms, kterou mu měla poškozená sdělovat hrozbu oznámení sexuálního napadení obžalovaným, pokud nevezme zpět jeho návrh na svěřeni jejich dětí do střídavé péče rodičů. I v tomto případě platí, co bylo řečeno k bodu 1 rozsudku ve vztahu k výrobě fotografie či vzhledu displeje. Soud se snažil získat skutečný obsah provozu komunikace na mobilních telefonech mezi obžalovaným a poškozenou, ovšem bezvýsledně. I zde platí, že vzhled zprávy zobrazené na displeji nebyl potvrzen obsahem skutečně dopravované zprávy. Tuto zprávu hodnotí soud jako dostatečnou k ověření neuspořádaných vztahů mezi obžalovaným a poškozenou, zjišťování dalších podání od nich obou soud u policie nezjišťoval jako nadbytečné.
41. Ze znaleckého posudku navíc vyplynulo, že pokud šlo o odeslání a o doručení zprávy, znalec uvedl, že telefon Vlčkové se v okamžiku odeslání zprávy nacházel v blízkosti vysílače v Odolene Vodě, není tedy možné, aby se nacházel v jiném prostoru, jelikož si vybírá geografický vysílač, který má nejsilnější signál. Jako možné vysvětlení skutku popsání pod bodem 4) obžaloby uvedl znalec s ohledem na skutečnost, že z komunikačního provozu bylo zjištěno, že telefon Vlčkové neopustil předmětného dne Odolenu Vodu, možný scénář událostí, a sice že obžalovaný by sám v 9:01 hodin odeslal z telefonu Vlčkové zprávu, nechal by telefon někde v Odolene Vodě, poměrně rychle by se přemístil do Prahy, tam by zapnul svůj telefon a zprávu by přijal. Následně by svůj telefon zanechal v Praze a telefon Vlčkové jí odvezl domů. Přičemž čas odeslání a přijetí zprávy nemůže být na rozdíl od obsahu zprávu nijak upraven, jelikož tyto údaje jsou převzaty z výpisu telekomunikačního provozu. V případě pochybností o padělanosti zprávy, lze ji srovnat s datem a s časem u operátora, zda byla odeslána; data se zálohují po dobu šesti měsíců.
42. K osobě poškozené Vlčkové byla vyslechnuta znalkyně Mgr. Romana Hübnerová, PhD., která uvedla, že obecná i specifická věrohodnost Jany Vlčkové je zachována a kvalitní bez sklonů k patologické lhavosti a podvádění. Její osobnost se prezentuje jako submisivní, podmanitelná, celkově rysy její osobnosti vystihuje dle znalkyně charakteristika osobnosti – emocionálně labilní se sklony držet ostatní v emocionální distanci, kterou doplňuje nedostatek sebedůvěry a jistoty. V její psychice byla spatřována posttraumatická psychická porucha neboli posttraumatický cyklus zotavení po útoku (vzájemném soužití s obžalovaným). Současně byly z hlediska psychopatologie zvýšené hodnoty psychické inadekvátnosti vyznačující se nervozitou, emoční labilitou, fyzickými projevy jako zvracením, ztrátou sebekontroly či sebejistoty. Stav poškozené označila znalkyně za stav sekundární viktimizace.
43. K osobě obžalovaného byla vyslechnuta znalkyně Mgr. Hana Fechtnerová a MUDr. Michaela Štěpánková. Mgr. Fechtnerová uvedla, že obžalovaný má tendence opírat vinu a své obtíže do druhých lidí; sám uvedl, že jeho problémy způsobují jiní lidé. Projevy obžalovaného popsala

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

znalkyně jako nezralé, zejména pak v interpersonálních vztazích, jeho chování ve vztahu pak méně adaptabilním s prvky závislosti, a to ve smyslu toho, že obžalovaný nechce být sám, těžko se i přes problémy ve vztahu vzdává a nemá tendenci vztah ukončovat. U obžalovaného nebyly zjištěny známky impulsivity a agresivity, naopak však známky úzkostného chování. Věrohodnost obžalovaného je zachována v běžných situacích; při stresové zátěži je míra věrohodnosti pod vlivem emocí snížena. V takových případech obžalovaný některé věci vytěsňuje ze svého vědomí, některé věci, jak sám obžalovaný při vyšetření uvedl, si nepamatoval nebo je měl zamlžené. Labilitu popsala znalkyně jako rys, který má člověk po celou dobu života, nemusí se však projevit, nedojde-li ke stresové zátěži. Znalkyně potvrdila, že vyhrocené manželské vztahy a neuspořádané vztahy k péči o děti mohou jednoznačně ovlivnit labilitu a úzkost člověka. MUDr. Štěpánková k osobě obžalovaného uvedla, že obžalovaný trpí smíšenou poruchou osobnosti, kdy se jedná o trvalý stav, který lze ovlivnit pouze dlouhodobou psychoterapeutickou péčí. Porucha nelze léčit medikací, léčí se proto primárně porucha přízpusobením na těžký stres. Tato porucha lze diagnostikovat až v dospělém věku. Znalkyně se ve svých závěrech ztotožnila se závěry znaleckého posudku MUDr. Zvěřiny, a sice že obžalovaný trpí vleklým ankiózně depresivním syndromem neurotické povahy zapříčiněným dlouhodobým stresem a nevědomostí, kdy řešený problém skončí. V takové situaci bere dlouhodobý stres člověku hodně sil, člověk se dostává do rezervních zdrojů, aby bylo schopné přežít. Osoba trpící poruchou osobnosti se pak hůře na danou situaci adaptuje, jelikož trpí sníženou stabilitou, a to i emoční.

44. Ze znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Zvěřiny, CSc. bylo zjištěno, že osobnost obžalovaného se vyznačuje nadprůměrnou inteligencí a také emoční labilitou. Na strese reaguje pasivně a neuroticky; u obžalovaného nebyly shledány tendence směřující k fyzickému násilí směrem k okolí, ani prvky manipulativnosti. Obžalovaný je spíše asertivní, a to zejména k problémům, které vidí sám jako dominantní pro svoji osobu. Obžalovaný je na manželce citově velmi závislý, obtížně se vyrovnává s jejím odmítnutím. Sám připustil, že není schopen se s manželkou dohodnout na vztahu k synům a čeká, že jeho problémy vyřeší soudy a úřady. Obžalovaný trpí neurotickými potížemi, které jsou zvladatelné v ambulantním psychiatrickém režimu. Toto však nevyklučuje, aby se samostatně postaral o své nezletilé děti. Jeho psychiku nepochybně stresuje dlouhotrvající nejistota, je tedy v jeho zájmu, aby rozpad manželství a výchova dětí byly rozhodnuty s definitivní platností. Znalecký posudek obsahuje doložku znalce ve smyslu § 110a tr. řádu.
45. K osobě obžalovaného bylo dále z opisu rejstříku trestů (č. l. 60-61) bylo zjištěno, že obžalovaný byl čtyřikrát odsouzen., naposledy rozsudkem Okresního soudu Praha-východ ze dne 24. 4. 2017, č. j. 1 T 67/2016-670, bylo zjištěno, že obžalovaný Petr Vlček byl uznán vinným ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit od dubna 2011 do 28. 9. 2015, a dále ze spáchání přečinu přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 3 tr. zákoníku, jednak přečin křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku a jednak přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, kterých se měl dopustit dne 15. 10. 2015, a byl odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 48 měsíců za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným, dále byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci a současně byl zrušen výrok o trestu dle rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 30. 11. 2015, č. j. 52 T 122/2015, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2016, č. j. 61 To 32/2016-301, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podklad
46. Z usnesení policejního orgánu ze dne 30. 8. 2018, č. j. KRPS-258865-197/TČ-2017-011571, (č. l. 859) bylo zjištěno, že trestní věc podezření ze spáchání přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku byla podle § 159a odst. 5 tr. řádu odložena, jelikož se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání. Přečinu se měl dopustit neznámý

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

pachatel tím, že Vlčková poté, co jí dne 13. 8. 2017 obžalovaný přivezl nezletilého syna Vojtěcha Vlčka, narozeného 20. 3. 2014, zpozorovala neobvyklé změny v chování a po zakoupení testu na drogy u syna zjistila pozitivní výsledek na metamfetamin a tuto skutečnost nahlásila dne 16. 8. 2017.

47. Z úředního záznamu policejního orgánu, Mnichovice, ze dne 6. 10. 2016 (č. l. 126) bylo zjištěno, že z Útvaru zvláštních činností Policie ČR byly poskytnuty výpisy o uskutečněném telekomunikačním provozu z mobilního telefonu Jany Vlčkové (tel. č. 603383507) a Petra Vlčka (tel. 731632330), který byl v kompletní podobě uložen v elektronické podobě v informačním systému ETR a je pouze operativního charakteru. Jedná se o materiál, který by v případě tisku čítal více jak 800 stran. Materiál nebyl založen ke spisu na elektronickém nosiči informací, jelikož bylo nežádoucí, aby se obviněný Petr Vlček s tímto seznamoval a dozvěděl se informace o telekomunikačním provozu a místech lokace telefonu poškozené Jany Vlčkové za celý měsíc únor 2016.
48. Z oznámení policejního orgánu o závadové SMS ze dne 28. 4. 2016, č. j. KRPS-121018-8/ČJ-2016-011515 (č. l. 69) bylo zjištěno, že vyšetřovací spis ve věci trestního oznámení podaného obžalovaným na Vlčkovou, která mu měla dle jeho vyjádření poslat závadovou SMS zprávu, byl Policií ČR, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov-východ, Obvodní oddělení Odolena Voda postoupen dle věcné příslušnosti Krajskému ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov-jih, Oddělení SKPV, Mnichovice. Z úředního záznamu policejního orgánu o podání vysvětlení ze dne 30. 3. 2016, č. j. KRPA-121830-1/ČJ-2016-001110 (č. l. 70-71) bylo zjištěno, že obžalovaný na policii vypovídal k okolnostem zaslání SMS zprávy. Vlčkova na něj podala dvakrát v roce 2013 a 2015 obvinění z důvodů týrání osoby ve společné domácnosti s tím, že oznámení z roku 2013 Vlčková sama po šesti týdnech odvolala a obvinění z roku 2015 vyvrátila psycholožka Ludmila Čírtková svým posudkem z roku 2016. Obžalovaný měl s Vlčkovou od září 2015 od 6. 1. 2016 zákaz styku, následně se Vlčková chtěla vídat a umožnit mu styk se syny a rovněž mu několikrát během měsíce února nabídla, nechť u ní přespí. V reakci na to, že obžalovaný Vlčkové sdělil, že bude požadovat syny do střídavé péče, jej Vlčková z domu vyhodila a o dvě hodiny později obdržel obžalovaný SMS zprávu s hrozbou oznámením sexuálního obtěžování jejich dětí, pokud nevezme zpět návrh na rozhodnutí o svěřeni dětí do střídavé péče. Na radu právníka obžalovaný v této věci nepodnikal žádné kroky. Po dvou dnech Vlčková opět obžalovaného kontaktovala, ať jde s dětmi ven, trvala však na tom, že jej bude vydírat, protože se ohledně střídavé péče nechtěla dohodnout; toto si obžalovaný nahrál. Dne 18. 3. 2016 jela Vlčková na policii na výslech a obžalovaného a předala v ranních hodinách obžalovanému děti k hlídání.
49. Z úředního záznamu policejního orgánu ze dne 23. 4. 2016, č. j. KRPS 121018-6/ČJ-2016-011515 (č. l. 74) bylo zjištěno, že se Vlčková omluvila z termínu nařízeného k podání vysvětlení na den 23. 4. 2016, jelikož se v uvedeném termínu nezdržovala v místě svého bydliště v Odolene Vodě, ale že jako každý víkend od pátku do neděle byla na adrese Velký Šenov 45, 407 78. Bylo domluveno, že její vytěžení proběhne telefonicky a následný úřední záznam o podání vysvětlení bude sepsán ve třetí osobě.
50. Ze zprávy policejního orgánu ze dne 19. 3. 2019, č. j. KRPS-97911-158/TČ-2016-011471-ŘEZ (č. l. 973) bylo zjištěno, že Policií ČR, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov – jih, Oddělení obecné kriminality Mnichovice nebylo známo, kdo a za jakých okolností dokumentaci SMS zprávy zaslání z mobilního telefonu Vlčkové v 9:35:45 hodin obžalovanému pořídil. Policejní orgán odkázal na MOP Bartolomějská.
51. Ze sdělení Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov – jih, Obvodní oddělení Kamenice ze dne 18. 3. 2016, č. j. KRPS-76609-2/ČJ-2019-011419 (č. l. 976) bylo zjištěno, že Obvodní oddělení Kamenice neeviduje ve vnitřní evidenci žádné vzájemně podané trestní oznámení ohledně osob obžalovaného a Vlčkové. Totožné bylo zjištěno ze zprávy

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov – východ, Obvodní oddělení Odolena Voda ze dne 20. 3. 2019, č. j. KRPS-76775-2/ČJ-2019-011515-DOŽ (č. l. 978).

52. Ze sdělení Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, Územní odbor Děčín, Obvodní oddělení Velký Šenov ze dne 20. 3. 2016, č. j. KRPU-53553-2/ČJ-2019-040219-02 (č. l. 980) bylo zjištěno, že Obvodní oddělení Velký Šenov eviduje trestní oznámení, a to 31. 7. 2018, č. j. KRPU-152504/TČ-2018-040219-02, zahájeny úkony trestního řízení dle § 158/3 tr. řádu, ozn. Jana Vlčková, zanedbání povinné výživy Petrem Vlčkem, dne 20. 3. 2019 postoupena k zahájení trestního stíhání na součást PČR 2, OOK Rumburk; 18. 8. 2018, č. j. KRPU-164484/TČ-2018-040219-03, šetření dle § 158 odst. 1 tr. řádu, oznámení obžalovaného na Vlčkovou pro zpronevěru jeho osobního vozidla, uloženo 18. 10. 2018 s odkazem na občansko-právní věc, stížnost obžalovaného přezkoumána OSZ Děčín, č. j. 2 ZN 109/2018-8 ze dne 26. 11. 2018 s tím, že nebyly shledána okolnosti důvodně nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin; 13. 7. 2018, č. j. KRPU-171023/TČ-2018-040272-02, šetření oznámení obžalovaného o maření výkonu úředního rozhodnutí Vlčkovou nerespektováním rozhodnutí soudu a znemožňující styk otce s dětmi, na základě pokynu OSZ Děčín dne 16. 11. 2018 zahájeny úkony trestního řízení a věc předána na součást PČR 2. OOK Rumburk. Přičemž toto bylo potvrzeno a zjištěno ze sdělení Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, Služba kriminální policie a vyšetřování, Územní oddělení Děčín, 2. oddělení obecné kriminality Rumburk ze dne 1. 4. 2019, č. j. KRPU-53553-3/ČJ-2019-040272-02.
53. Ze sdělení Obvodního ředitelství policie Praha III, Místní oddělení Jarov ze dne 22. 3. 2019, č. j. KRPA-112242-2/ČJ-2019-001310 (č. l. 982) bylo zjištěno, že bylo Místním oddělením Jarov zjištěno trestní oznámení ze dne 27. 5. 2013, č. j. KRPA-202282/ČJ-2013-001310, kdy bylo šetřením zjištěno, že se obžalovaný na Vlčkové dopouští domácího násilí od dubna 2011.
54. Soud má za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení těchto důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k závěru, že jednání obžalovaného, uvedené v odsuzujícím výroku tohoto rozsudku, je jednoznačně prokázáno a naplňuje všechny znaky ve výroku tohoto rozsudku uvedené skutkové podstaty přečinu nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, pokud šlo o skutek popsany pod bodem 1) obžaloby, a přečinu porušení tajemství dopravovaných zpráv dle § 182 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečinu neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací dle § 230 odst. 2 písm. a), odst. 3) písm. a) tr. zákoníku, pokud šlo o skutek popsany v bodu 3) obžaloby. Naproti tomu pokud šlo o skutky popsané v obžalobě pod bodem 2) a 4) neměl soud s ohledem na zjištěný skutečný stav věci za to, že by se tyto skutky opravdu staly, jak bylo podrobněji popsáno shora.
55. Obžalovaný navrhoval doplnění dokazování především výslechem svědků, a sice svědka Vrbky, manželů Foustkových, sousedů z obce Lendsedly, dále výslechem svědka Kiršnera a doplnění znaleckého posudku zpracovaného znalkyní o metodiku a škálu tak, aby byl posudek přezkoumatelný.
56. Pokud jde o návrh výslechem svědků Vrbka, manželů Faustkových a sousedů z obce Lendsedly, soud návrh obhajoby zamítl s ohledem na jejich nadbytečnost, když měl za to, že doposud provedené důkazy ve vztahu k bodu 2) obžaloby umožňují soudu učinit závěr o případné vině obžalovaného. K tomu soud rovněž dodává, že svědek Vrbka byl před soudem již vyslechnut a k předmětnému bodu obžaloby se rozsáhle vyjádřil s tím, že obžalovaný byl tomuto výslechu přítomen a byla mu dána možnost svědkovi klást dotazy. Současně z výslechu právě svědka Vrbky, ani samotného obžalovaného nebylo zjištěno, že by předmětnému incidentu, k němuž mělo dojít dne 18. 3. 2016, byly přítomny další osoby, které by případný konflikt samy upozorovaly. Výslechy navržených svědků tak soud shledal nadbytečnými, jelikož tito svědci by vypovídali k vzájemným vztahům mezi poškozenou a obžalovaným s tím, že soud nemá důvod

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.

pochybovat o tom, že vztahy mezi poškozenou a obžalovaným jsou vyhocené a není třeba tento fakt prokazovat dalšími důkazy.

57. Se stejným odůvodněním jako v případě návrhu na doplnění dokazování výslechy svědků manželů Faustkových a sousedů z obce Lendsedly zamítl soud návrh na doplnění dokazování k historii trestních oznámení dotazem na policejní orgán, Obvodní oddělení Odolena Voda a dotazem na policejní orgán, Obvodní oddělení Brandýs nad Labem a Obvodní oddělení Klatovy.
58. Ohledně návrhu obhajoby na doplnění znaleckého posudku zpracovaného znalkyní MUDr. Fechtnerovou o metodiku a škálu, soud uvádí, že znalkyně byla po podání znaleckého posudku před soudem vyslechnuta a k případným nesrovnalostem poskytla vysvětlení. Uvedla, že osobnost člověka popsala jako vyvíjející se proces s tím, že některé rysy osobnosti se nemusí v zátěžových situacích vůbec projevit. Přičemž potvrdila, že vyhocené manželské vztahy a neuspořádané vztahy k péči o děti mohou ovlivnit labilitu a úzkost obžalovaného. Soud tak v daném případě neměl pochybnosti o správnosti znaleckého posudku.
59. S ohledem uvedené tak soud oproti popisu skutku tak, jak bylo uvedeno v bodě 2 rozsudku jeho formulaci relevantně upravil, když bylo prokázáno, že obžalovaný neaktivoval program Team Viewer bez vědomí Vlčkové, tento program pouze bez jejího vědomí užíval.
60. Při úvaze o druhu a výši trestu postupovala soud v souladu s ustanovením § 36-39 tr. zák. Měl především na mysli stupeň škodlivosti jednání obžalovaného pro společnost, motiv jednání, možnost nápravy obžalovaného, nepřehlédl, že žije v nesouladu s matkou svých synů, je vedeno opatrovnické řízení ve věci péče o nezletilé. Trest, který je obžalovanému vyměřen reflektuje i tuto skutečnost, akcentuje výchovný aspekt trestu a má vést obžalovaného k tomu, aby využil dobrodiní trestního zákoníku právě podmíněným odkladem trestu, žil řádným životem a tím i zajišťoval vzor pro své děti. Trest, který odpovídá těmto hlediskům je trest vyměřený jako úhrnný dle § 230 odst.3 tr. zákoníku, v trvání 1 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 2 roků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu Praha-východ. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Praze. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Praha 18. dubna 2019

JUDr. Dana Haňková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Holická Chabellahová.